

„Jsme v církvi a ve světě proto, abychom milovali, protože je to lidské a křesťanské povolání“

Pomocný vikář Opus Dei, Mons. Mariano Fazio, představil v květnu 2022 na postgraduálním studiu Navarrské univerzity v Madridu svou knihu „Svoboda milovat prostřednictvím klasiků“. V rozhovoru pro časopis Omnes hovoří o některých tématech této knihy - o svobodě a krizi současné kultury. Všímá si také

současných debat v církvi o
úloze laiků a rodiny v církvi.

09.07.2025

Spojení mezi svobodou a štěstím je něco, na co dnes společnost přísahá, i když podle Mariana Fazia je svoboda od lásky nesprávně oddělena a myslet si, že svoboda je pouze volba mezi mnoha možnostmi, je velmi špatná vize.

Jeho pojetí svobody je naproti tomu zaměřené na volbu konečného cíle lásky, Boha a ostatních lidí, a nezůstává pouhou volbou mezi možnostmi.

Kromě toho zdůrazňuje, že navzdory současnému diskurzu ve prospěch svobody mnoho lidí svobodných není, protože jejich život je svázán návyky a závislostmi: „Dnes se hodně

mluví o svobodě, a přitom se mi zdá, že svobody je velký nedostatek, protože bohužel všichni podléháme závislostem všeho druhu. Tou hlavní je egocentrismus: skutečnost, že se zaměřujeme na vlastní pohodlí, na své plány a podobné věci. Vedle toho vidíme i závislosti konkrétnější přítomné v mnoha sférách: drogy, pornografie nebo touha po hmotných statcích,“ říká v rozhovoru pro Omnes.

Velká literární díla a jejich hodnoty

Dotkl se také některých témat, které zmiňuje ve své knize „Svoboda milovat prostřednictvím klasiků“, a dává je do souvislosti s krizí současné kultury, jež se nemá o co opřít, má-li lidské osobě správně porozumět.

Navrhuje návrat k hodnotám velkých děl klasické literatury, které jsou vpravdě křesťanskými hodnotami,

jako je dobro, pravda a krása, jak je tomu například v Bídnicích nebo v Donu Quijotovi de La Mancha. „V dějinách a literatuře jsou těmi nejpritažlivějšími, velkými postavami ti, kteří vždy myslí na druhé,“ pokračuje.

Tato díla a lidské a křesťanské hodnoty v nich obsažené mohou „připravit půdu pro zasetí evangelia“ a zprostředkovat katolickou víru. Dále říká, že všechny jeho literární práce mají tento „apoštolský a evangelizační zápal“.

Poslání církve a křesťanů v dnešním světě

Vyjádřil se také k některým současným výzvám církve, příkladem může být různá vnímavost lidí, kteří se necítí být v církvi plně přijati, nebo podléhání vizím a kategoriím převážně lidským.

S ohledem na výše uvedené navrhuje, aby katolíci byli katolíky stoprocentními, „prožívali celek víry a křesťanského života ve všech jeho dimenzích“ a neupřednostňovali jen ty aspekty, které preferují: „Křesťan musí být tradiční, ale nesmí být tradicionalistou. Musí být otevřený obnově, aniž by upadl do nerozvážného progresivismu.“

Jako příklad uvedl, že pontifikáty Benedikta XVI. a Františka jsou zcela kompatibilní, protože každý z nich klade důraz na určité otázky, ale neznamená to, že zapomíná na jiné, které ale rovněž zmiňuje.

Úloha laiků a rodiny v církvi je podle něj zásadní, a jak už navrhoval II. vatikánský koncil, je třeba ji podporovat: „Přirozené je, aby laici, kteří se nacházejí uprostřed světa, v institucích společenských, politických, ekonomických..., byli kvasem, který mění masu našeho

světa. A v této oblasti je to zvláště rodina, domácí církev.“

Nakonec v souvislosti s apoštolskou konstitucí Predicate Evangelium, podle které osobní prelatury jako je Opus Dei spadají do Kongregace pro klérus, znovu zdůraznil, že v Díle, jak prelát už dříve řekl, „se nic podstatného nemění a nejdůležitější je zachovat zakládající charisma, které bude pružně reagovat na výzvy současného světa“.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/jsme-v-cirkvi-a-ve-svete-proto-abychom-milovali-protoze-je-to-lidske-a-krestanske-povolani/> (07.03.2026)